

РЕШЕНИЕ

№ 8593

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 71 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА

при участието на секретаря КАЛИНА Д. АНГЕЛОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Г. ШАНОВА Гражданско дело № 20211110164114 по описа за 2021 година

и взе предвид следното:

Производството е по предявен от .....“ ЕАД срещу ..... установителен иск по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 410 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 161,72 лв. /с вкл. 10,00 лв. ликв. разноски/ – регресно вземане на ищеца, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ на л.а. „...“ модел „...“ с ДК № .... за вреди, причинени вследствие попадане на застрахованото МПС в необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно на 23.06.2021г. в гр. ...., ведно със законната лихва, считано от 16.06.2021г. до окончателното плащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№ 34381/2021 г. по описа на СРС, 71 с-в. Претендира присъждане и на разноските за производството.

С Определение № 16906/05.07.2022г. „*****“ АД е конституиран като трето лице-помагач на страната на ответника .....

В условията на евентуалност е предявен обратен осъдителен иск от ..... срещу „*****“ АД с правно основание чл. 79, ал.1, вр. чл. 82 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 161,72 лв. /с вкл. 10,00 лв. ликв. разноски/, представляваща застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва, считано от 30.11.2021г. до окончателното плащане.

Ищецът по главния иск твърди, че на 23.06.2021г. застрахования по застраховка „Каско“ л.а. „...“ модел „...“ с ДК № .....попаднал в несигнализирана и необезопасена неравност на пътя, като инцидентът настъпил на територията на СО, която отговаря за стопанисването на пътя. В резултат на инцидента настъпили щети по процесния л.а., за които ищецът заплатил обезщетение в размер на 151,72 лв. по образувана щета № 5000-1261-20-251541. Моли съда да уважи иска. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по главния иск, с който на първо място навежда възражения за нередовност на исковата молба. Оспорва иска като неоснователен. Сочи, че поддръжката на процесния пътен участник е възложена на

„*****“ АД с Договор № .382/11.06.2019г., като ремонтните дейности са извършени с необходимото качество. Оспорва наличието на валидно правоотношение, доколкото не са правени плащания по застрахователната полица, евентуално договорът не е влязъл в сила. Сочи, че не са приложени ОУ и не се установява дали процесното събитие е покрит риск, като освен това оспорва да са били налице условията за изплащане на обезщетение от застрахователя. Оспорва размера на иска като завишен, както и че представената фактура не доказва основанието и размера на извършеното от застрахователя плащане. Оспорва и причинно-следствената връзка. Оспорва механизма на ПТП, наличието на дупка на пътното платно и поддържа, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от самия водач. Претендира разноски.

Постъпил е отговор и от третото лице-помагач „*****“ АД, в който оспорва механизма на настъпване на инцидента, както и твърдените вреди, описани в протокола за ПТП, на който оспорва материалната доказателствена сила. Поддържа, че процесният пътен участък е бил ремонтиран и настъпилата щета не се дължи на несигнализирана неравност на пътя.

По обратния иск излага съображения за неоснователност на същия. Поддържа, че не е доказано неизпълнение на договорно задължение от страна на „*****“ АД в отношенията му със ..... Моли съда да отхвърли иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възразенията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:

Съобразно изложените в исковата молба фактически твърдения правната квалификация на предявения иск е по [чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ](#) вр. [чл. 49 ЗЗД](#), доколкото деликтното вземане, в което се твърди, че се е суброгирал ищецът, е срещу фирма в качеството ѝ на възложител на работата – за обезщетение за причинени имуществени вреди по МПС в резултат от виновно неотстраняване на дефект на пътя поради неизпълнение на задължението за поддръжката му.

Съгласно [чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ](#) с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по [чл. 49 ЗЗД](#). Следователно предпоставките за предвидената суброгация са: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение във връзка с настъпването на покрит застрахователен риск и за увредения да е възникнало деликтно вземане срещу възложителя на причинителя на вредата, като последното предполага да бъде установено настъпването на описаните в исковата молба вреди в претендирания размер в резултат на ПТП, причинено от наличието на небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно на общински път, дължащо се на противоправно бездействие на служители на ответника във връзка с поддържането на общинските пътища.

От приетата по делото Застрахователна полица /л.7/ се установява наличие на застрахователно правоотношение между собственика на увредения автомобил л.а. „...“ модел „...“ с ДК № СА7552НВ и ищеца по договор за имуществено застраховане.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за липса на валидно застрахователно правоотношение по договора за имуществено застраховане по следните причини: Спазена е формата за действителност на договора съгласно правилото на чл. 344 КЗ. Съгласно [чл. 367, ал. 1 КЗ](#), озаглавен "Плащане на застрахователната премия" цялата премия или първата вноска при разсрочено плащане на премията се плаща при сключването на застрахователния договор, освен ако друго е предвидено в закон или е уговорено в договора. Тази норма кореспондира с разпоредбата на [чл. 351 КЗ](#), регламентираща периода на застрахователното покритие, който съгласно ал. 1 е периодът, в който застрахователят носи риска на застраховката. Съгласно [чл. 351, ал. 3 КЗ](#) застрахователното покритие започва след заплащането на дължимата премия по договора или на първата вноска по нея – при разсрочено плащане на премията, освен ако не е уговорено друго. В процесния случай в застрахователния договор не е уговорено друго, поради което съдът намира, че страните са се споразумели застрахователното покритие да започне действието си от деня на плащане на застрахователната премия, а именно денят на сключване на договора.

Независимо от изложеното следва да се отбележи, че съгласно трайната съдебна практика на ВКС е прието, че неспазването на законоустановената форма за действителност на търговската сделка не води автоматично до нищожност и това е едно от различията между търговското и гражданско право, където нищожността настъпва независимо от поведението на страните. В търговското право неспазването на формата, за да доведе до нищожност на сделката изисква по аргумент на [чл. 293, ал. 3 ТЗ](#) оспорване на действителността на сделката. Така тази законова постановка доближава нищожността, поради неспазване на формата за действителност в търговското право до унищожаемостта на сделките по [33Д/чл. 27](#) и сл./ Или нищожността, при неспазване на изискването за форма на сделката в търговското право, може да бъде преодоляна чрез разпоредбата на [чл. 293, ал. 3 ТЗ](#), съгласно която страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението - /в този смисъл решение № 115 от 23.07.2013 г. по т. д. № 348/2012 г. на ВКС, ТК, I ТО; решение № 50 от 25.04.2012 г. по т. д. № 95/11 г. на ВКС, ТО, II ТО; решение № 71 от 22.06.2009 г. по т. д. № 11/09 г. на ВКС, ТК, I ТО; решение № 25 от 24.07.2017 г. по т. д. № 3135/2015 г. на ВКС, ТС, II ТО и др./

С оглед на това дори да се приеме, че в случая не е налице сключен писмен застрахователен договор с регламентираното в [чл. 344 КЗ](#) съдържание, правно релевантно е обстоятелството, че и двете страни по правоотношението са изпълнили поетите договорни задължения – застрахованият е платил застрахователния премия, а застрахователят е платил застрахователно обезщетение във връзка с настъпилото застрахователно събитие, като нито една от страните не се е позовала на нищожност на застрахователния договор. На основание [чл. 21 33Д](#) договорът поражда действия между страните. Това налага изводът, че собственика на л.а. „...“ модел „...“ с ДК № СА7552НВ и ищеца са обвързани от валидно застрахователно правоотношение към датата на ПТП по имуществена застраховка „Каско на МПС“. С оглед на това релевираните от ответника доводи в тази насока са неоснователни.

Такъв извод не следва от поведението на самото застрахователно дружество, доколкото то е приело платената от застрахования застрахователна премия, след уведомяване за застрахователното събитие е извършило заснемане, оглед и е изготвило опис заключение на щетите по процесния автомобил, във връзка със заведената пред него

застрахователна щета, като е изплатил и застрахователно обезщетение, което не би сторил ако не е счел, че е налице влязъл в сила застрахователен договор, от който да се счита за обвързан.

Безспорно се установява от събраните по делото писмени доказателства, че процесния л.а. „--“ модел „....“ с ДК № СА7552НВ е претърпял вреди вследствие на ПТП, както и че ищеца е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 151,72 лв. за щетите от процесното ПТП и че тази сума е постъпила по сметката на застрахования /л.18/.

Ищецът изрично оспорва механизма на настъпване на щетите и че същите са в пряка причинна връзка с попадане в дупка на пътното платно.

За установяване на спорните обстоятелства относно механизма на причиняване на уврежданията на застрахованото имущество са събрани писмени доказателства и е прието заключение на съдебна автотехническа експертиза. Изслушани са свидетелски показания – разпит на св. К. И..

Установява се в производството, че при застрахователя е образувана ликвидационна преписка по щета № 5000-1201-20-251541, въз основа на Уведомление за настъпило застрахователно събитие от К. К. И. от 23.06.2020 г., в което е посочено, че на 23.06.2020 г. при движение по ул. „---“ 59 застрахованият автомобил е претърпял ПТП вследствие неестествена неравност на пътя, установено с протокол, при което са настъпили увреждания – спукан картер.

Видно от представения Протокол за ПТП № 1759080 от 23.06.2020 г., местопроизшествието е посетено от служител на СДВР в 17.20 часа на 23.06.2020 г., който е констатирал, че видимите увреди по процесното МПС са: предна част, картер, наличие на теч масло. В протокола е посочено, че на 23.06.2020г. в 16.20. МПС при движение по ул. „--“ с посока от ул. „.....“ към ул. „.....“ и в района срещу № 59, преминава през необезопасена и несигнализирана неравност на платното за движение. От заключението на САТЕ се установява, че от техническа гледна точка щетите по процесното МПС се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 23.06.2020г. ПТП в гр. София.

Неоснователни са възраженията на ответника срещу кредитиране съдържанието на представения протокол за ПТП и за недоказаност наличието на „неравност“ на пътното платно. Приложеният по делото протокол за ПТП, е съставен на база извършено посещение от органите на полицията на мястото на произшествието непосредствено след настъпването му, което е видно от нарочното отбелязване в този смисъл в самия протокол / под схемата на ПТП в графа „посетено на място“ като ненужен е зачертан отговор „не“, а часът на съставяне на протокола е 17.20 ч. на 23.06.2020 г./ Доколкото протоколът за ПТП е изготвен от органите на полицията, след оглед на местопроизшествието, същият в качеството си на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ГПК се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП (в този смисъл *трайната практика на ВКС, част от която са Решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. I ТО, Решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО, Решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО и др.*). В конкретния случай, удостоверените от длъжностното лице факти, пряко възприети от него са за датата и мястото на инцидента, разположението на автомобила, наличието, вида, размерите и местонахождението на неравност на пътното платно и на уврежданията по автомобила, както и за липсата на сигнализация за неравността на пътното платно или нейното обезопасяване. Описаният в протокола механизъм на ПТП съответства на заявеният от прекия очевидец на събитието /водача/ в уведомлението до ищеца и се потвърждава от заключението на автотехническата експертиза. В случая не единичната, а съвкупната преценка на доказателствата формира крайните изводи на съда за установеност на механизма на настъпване на ПТП, както и на обстоятелството, че увреждането на посочени части на МПС е пряка и непосредствена

последица от ПТП, настъпило поради наличието на неравност на пътното платно.

Пътнотранспортното произшествие е реализирано на улица в границите на гр.София, която е общински път, за чиято поддръжка отговорна е ответната община. Съгласно чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на ..... е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в град София, което включва и недопускането, съответно отстраняването на неизправности и неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно - обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. В случая ответната община е и собственик на улицата, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. пар. 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, като с нормата на чл.31 ЗП ѝ е възложено задължението за изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища. Предвид посоченото наличието на дупка на пътното платно, явяваща се причината за реализираното ПТП, е резултат именно от бездействието на лицата, на които СО е възложила изпълнението на вменените ѝ задължения по поддръжка изправността на пътя. Доколкото е установено в производството, че в причинна връзка с посоченото противоправно поведение за собственика на увредения автомобил са настъпили вреди, то за същите спрямо него отговаря ответникът на деликтно основание – по чл. 49 ЗЗД, в качеството му на възложител. В тази връзка неоснователни са възраженията на СО, че не носи отговорност тъй като е възложила поддръжката на пътя на третото лице помагач „*****“ АД.

Ответникът дължи обезщетение на собственика на увредения автомобил до размера на действителните вреди, които са настъпили в пряка причинна връзка с ПТП, причинено от неизправността на пътя, която от своя страна е причинена от бездействията на лицата, на които ответникът е възложил поддържането на пътния участък. В случая вредите от ПТП се изразяват в необходимите разходи за отстраняване на причинените щети. Според заключението на вещото лице, което съдът кредитира напълно като обосновано, действителната стойност на щетите върху процесния автомобил е 122,46 лв.

Собственикът на имуществото е обезщетен за настъпилото увреждане от ищеца, като с плащането на обезщетението застрахователят се е суброгирал в правата му спрямо задълженото лице. Неоснователно е възражението на ответника, че не е налице покрит риск по застрахователната полица и ищецът не е следвало да заплаща обезщетение по предявената претенция. Процесната застрахователна полица е за застраховка „Каско“ на МПС с покритие съгласно „Кауза 1“. В случая по време на движение на МПС същото попада в необезопасена и неозначена неравност на пътното платно, в резултат на което настъпват повреди на предна част и картер. Не се установява това събитие да е извън покритите рискове по процесната застраховка „Каско“. В тази връзка и самото удовлетворяването на претенцията на застрахования от застрахователя е ясна индикация, че настъпилото увреждане е именно в рамките на покритите рискове по договорното правоотношение помежду им.

Регресното вземане на ищеца в качеството на застраховател на увредения автомобил се ограничава до размера на заплатеното от него застрахователно обезщетение ведно с ликвидационните разноски съгласно чл. 410, ал. 1 КЗ. Доколкото се установява, че застрахователят – ищец е заплатил като обезщетение за отстраняване на вредите сума в размер на 151,72 лв., обезщетението следва да бъде определено съгласно изслушаната по делото САТЕ в размер от 122,46 лв., като към тази сума следва да бъде прибавена и сумата

за ликвидационни разноси в размер на 10 лв., или иска следва да бъде уважен до размера на сумата от 132,46 лв., като се отхвърли за горницата до пълния предявен размер от 161,72 лв.

Съдът намира за недоказано възражението на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача - участник в ПТП, тъй като липсват доказателства той да е допринесъл със свое противоправно поведение за настъпването на вредите. Ответникът, чиято е доказателствената тежест за установяване на действия или бездействия, с които увреденият е допринесъл за вредоносния резултат и които да са в причинна връзка с него, не е ангажирал каквито и да било доказателства, че водачът на увредения лек автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, като се е движел с несъобразена скорост или не е съобразил поведението си с конкретната пътна обстановка и наличието на дупка на пътя, каквото задължение същият би имал единствено, ако препятствието на пътя е било надлежно обозначено. Предвид посоченото не е налице основание за намаляване на размера на обезщетението, което дължи ответника.

Не се твърди и не се установява ответникът да е извършил плащане в погашение на задължението си, поради което и изпълнението му е останало дължимо.

Като последица от уважаване на иска в полза на ищеца следва да се присъди и законна лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното плащане.

При частично уважаване на иска с правно основание чл. 410 КЗ, следва да бъде разгледан и предявения от ..... срещу „*****“ АД обратен иск.

Относно евентуалния иск с правно основание на чл. 79, ал. 1, пр. II вр. чл. 82 ЗЗД:

При така предявените иски в тежест на ищеца по обратния иск е да докаже, че с ответника „*****“ АД са били обвързани от валидно правоотношение по договор за изработка, по който посоченото дружество е следвало да изпълни конкретна работа, че неизпълнението на същата е причинило на ищеца имуществени вреди в претендирания размер.

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже, че е изпълнил точно възложената му по договора работа.

От представения по делото договор от 11.06.2019 г. се установява, че след проведена обществена поръчка ....., в качеството на възложител, е сключила договор с третото лице – помагач и ответник по обратния иск - „*****“ АД, в качеството му на изпълнител, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителя се задължава да извършва на територията на ..... – V I зона, включваща райони „Искър“, „Слатина“, „Изгрев“ и „Средец“, дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения. Договорът е бил сключен за срок от 48 месеца, считано от датата на регистрационния индекс – 11.06.2019 г. (чл. 3, ал. 1 от договора), поради което е несъмнено, че към момента на настъпване на произшествието е бил в сила.

В отговора на исковата молба по обратния иск ответникът „*****“ АД, чрез представителя му, е посочил, че е безспорно установено наличието на сключен договор от 11.06.2019 г. за поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа, като е релевирал единствено възражение, че от представените от ..... доказателства било видно, че „*****“ АД е изпълнило договорните си задължения, като изпълнената работа била приета без забележки от страна на възложителя.

Както бе изложено по-горе, по делото е установено, че причина за настъпване на процесното ПТП е небезопасна и необозначена неравност на пътното платно в гр. София на ул. „---“. От представеното по делото Приложение 6 се установява, че ул. „---“ е сред изрично посочените в списъка улици, поради което следва да се приеме, че участъкът от пътя, на който е била процесната неравност, попада в предмета на договора от 11.06.2019 г.

С клаузата на чл. 16, ал. 2 от договора, страните по същия са постигнали съгласие, че

всички вреди, понесени от възложителя, резултат от грешки, недостатъци и пропуски, както и в резултат на некачественото СМР и неспазване на сроковете, са за сметка на изпълнителя. Цитираната клауза възпроизвежда частна хипотеза на общата норма на чл. 79 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД, която предвижда отговорност на неизправната страна по договора за всички преки, непосредствени и предвидими вреди от неизпълнението на задълженията ѝ по договора. При тълкуване на горепосочената норма на договора самостоятелно, а и във връзка с нормативната уредба на договорната отговорност, настоящият състав на съда приема, че изпълнителя по договора носи отговорност за причинените на възложителя вреди под формата на изплатени обезщетения за настъпили в пътния участък ПТП, само когато последните имат за причина неизпълнение или некачествено изпълнение на договора от страна на изпълнителя, предвид на което при преценка основателността на предявения иск по чл. 79 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД и разпоредбата на чл. 20 от ЗЗД, следва да бъде извършена преценка дали е неизпълнение или некачествено изпълнение от страната на ответника по обратния иск във връзка с процесното ПТП.

Съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1 от договора, за посочените в списък Приложение 6 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение 6 от договора ниво на поддържане. Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 1 от договора, в обхвата на дейностите по ал. 1 се включват дейностите по текущ ремонт и поддържане на пътните настилки на цялата улична мрежа в границите на определената с договора зона на територията на ..... Съгласно чл. 2, ал. 1 от договора, поддържането на пътя е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение по него през цялата година, а с клаузата на чл. 2, ал. 2, т. 2 страните изрично се договорили, че текущото поддържане включва подробно изброени видове дейности, сред които и ремонт на отделни разрушения по пътното платно – дупки, пукнатини, пропадане, обрушени ръбове и др.

В частност от представените по делото доказателства, се установи, че на ответника по обратния иск е било възложено от ..... извършването на горепосочените дейности, сред които и ремонт на процесната дупка на пътния участък, където на 23.06.2020 г. е реализирано процесното ПТП. При така събраните доказателства в тежест на ответника по обратния иск - изпълнител по договора, е било да установи, че е изпълнил пълно и точно договорните си задължения, в това число, че е предприел действия по обезопасяването на пътя и е спазил изискванията на нормативните актове, отнасящи се за сигнализиране на участъците, в които е извършвал своята дейност. Такива доказателства от последния не бяха ангажирани, което обосновава извод, че е налице твърдяното от ищеца по обратния иск неизпълнение на договорно задължение, предпоставило реализиране на процесното ПТП и нанасяне на вредите по застрахования автомобил, водещо съответно до ангажиране договорната отговорност на „*****“ АД по чл. 79, ал. 1 вр. чл. 82 ЗЗД. Неоснователни са доводите на ответника по обратния иск, че представените констативни протоколи от 21.04.2020 г. и 26.05.2020 г. изцяло доказвали по безспорен начин, че „*****“ АД е изпълнил договорните си задължения. Цитираните протоколи установяват състоянието на пътната мрежа към датата на съставянето им и не доказват, че към датата на процесното ПТП - 23.06.2020 г. не е имало “препятствие на пътя” на пътното платно на ул. „---“ по смисъла на §6, т.37 от ДР на ЗДвП */нарушаване на целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението/*.

Тъй като регресното притезание зависи от удовлетворяването на правото, предмет на първоначалния иск, третото лице - помагач и ответник по обратния иск дължи плащане на сумата след изпълнение на постановеното срещу ..... осъдително решение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба по обратния иск – 30.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата (в този смисъл е Решение № 53 от 25.03.2016 г. по т.д. 288/2015 г. по описа на ВКС, I т.о., Решение № 262837 от 29.08.2022 г. на СГС по в. гр. д. №

5100/2020 г. и др.).

Възражението на представителя на „*****“ АД за съпричиняване е недоказано, като не са искани и събирани доказателства в тази насока, а доказателствата тежест да го установи при пълно и главно доказване се носи от ответника. Поради изложеното възражението за съпричиняване е недоказано по делото и при прилагане на неблагоприятните последици от правилата за разпределение на доказателствената тежест, съдът стига до правния извод, че липсва съпричиняване на вредоносния резултат.

По отношение на разноските:

На ищеца срещу ..... по главния иск следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 78, ал.1 ГПК, съобразно уважената част от иска, установени в общ размер от 360,39 лв. /298,96 лв. – разноски за исковото производство за д.т., възнаграждения на вещо лице и свидетел и юрк. възнаграждение и 61,43 лв. – разноски за заповедното производство за д.т. и юрк. възнаграждение/.

На ответника по главния иск следва да се присъди на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК юрк. възнаграждение с оглед отхвърлената част от главния иск в размер на 18,09 лв.

На третото лице –помагач не се присъждат разноски, но то дължи заплащане на разноските, които е причинило със своите процесуални действия. Така по обратния иск на ..... и се следва присъждане на сумата 122,86 лв. – юрк. възнаграждение и д.т., съразмерно с уважената част от исковите.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения по реда на чл. 422 от ГПК иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД, че ....., с адрес гр....., дължи на .....“ ЕАД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. София, ... сумата от 132,46 лв. /с вкл. 10,00 лв. ликв. разноски/, представляваща регресно вземане на ищеца, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ на л.а. „...“ модел „....“ с ДК № ... за вреди, причинени вследствие попадане на застрахованото МПС в небезопасна и несигнализирана неравност на пътното платно на 23.06.2021г. в гр. София, на ул. „---“, срещу № 59, ведно със законната лихва, считано от 16.06.2021г. до окончателното плащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№ 34381/2021 г. по описа на СРС, 71 с-в, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до пълния предявен размер от 161,72 лв.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., да заплати на .....а, с адрес гр.....3, на основание чл. 79, ал. 1, пр. II вр. чл. 82 ЗЗД, сумата от 132,46 лв., представляваща обезщетение за вреди от неточното изпълнение на Договор № .382 от 11.06.2019г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба по обратния иск – 30.11.2021 г. до изплащане на вземането, при условие, че ..... заплати на .....“ ЕАД, сумата от 132,46 лв. по постановеното срещу ..... решение по главния иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.06.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до пълния предявен размер от 161,72 лв.

ОСЪЖДА....., с адрес гр....., да заплати на .....“ ЕАД, ЕИК....., със седалище и адрес на управление гр. .... на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 360,39 лв. – представляваща сторените разноски в заповедното и исковото производство пред СРС.

ОСЪЖДА .....“ ЕАД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ...., да заплати на....., с адрес гр....., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от 18,09 лв. –

представляваща сторените разноси исковото производство пред СРС.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК: 103029862, със седалище и адрес на управление: гр. С....., да заплати на ....., с адрес гр....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 122,86 лв. – разноси по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „*****“ АД, ЕИК 103029862, като трето лице - помагач на страната на .....

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____